

1

חמוקי האדמה
ירכיה הפשוטות לפנים
חזה המתגבה
התשוקה
הכבושה
רעד אזב
פרפור לבנה
ענפי אשוח שחים בכבד עלפון.

2

וכשתם מעשה האהבה,
מתאדה לאטו
הענן שגהר על ההר
וחדר
לנאיק הנסתר,
מתפוגג
אל חללו של החיק
נהר של אור זורם
פנימה
מלא חלון.
ואני,
טבועה
בתחתית ערוצו,
פתוחה
מלא מאדי

מעל הנהר רחב הידים
הנפער למולנו פני מערב
זהרו משעולים ורזי סימנים
כמו שם נחבאו כל קרנות המזבח
וכאילו לא נרקמו בם שעות כשר דרוכות
נמתחו רקיעים מבואי מעל שמש ועד נסוגו
ושנינו ידענו כי ערב אחד יפול עוד דבר
ויום אחר יום עוד הסבנו פנינו אל שם
עוד שבנו חקר עוד תרנו בשמי מאפלת.
ושנינו ידענו כי ערב אחד
שוב מנוס לא יהיה מחזות במראי מהפכת
ויום אחר יום עוד צפינו לאות
לנס כי יבקע מחבנו
ירקע ארץ על מים יביא גאולה
ובקשנו בשם ודרשנו בסוד
ודבר לא עלה בידנו
ועדין שאלנו כי אוצרות גנזכים
יפתחו בשמי בזלת ובהט
ולא מצאנו אש תמיד ולא דביר ולא שם מפרש.
והנה ללא קול ענות או הזהר או הכרו או הודע
דקא היום שדבר לא צפה ודבר לא שער
עשרה שערים נפתחו מעלי
ובה בשעה שלא היתה אף כהרף
לזעיר רגע חטוף
מי אנוש כי יבחן בו
רק עין אחת
שעמדה למשמר בפאתי מרחקים
צלח מזלה
כי פתאום לשכיב נצח
שעות של ממש לא היו בו
עוד היטיבה לראות בין השמשות
איך נגלו במפרשת שבעת הרקיעים
אופנים ושרפים וגוילים ומגלות
שלל זמירות ובנות קול נהרו מנתיבי הדרום
אור גנוז השתלח ומקדם זרח צבא יוצר מאורות
באחת נמלאו כל דרכי השמים אלפי
צפורי עור-צפון כחלחלות.